

27 - 25 ליוני 1973

המילחמה הגדולה

על המיני הקטן

בכנסת שורר מחסור משועב בחושי-הומור. הדבר מת בטא בנאומים ובכל עבודת הבית.

מדי פעם, בגבור השימומו, אנו משתדלים להכניס טיפ-טיפה של חוש היתולי לעניינים. זה קרה השבוע, כאשר איימה סכנה נוראה על אויבי-העם: המיני.

בשעתו פתחו כמה מחברי-הכנסת הדתיים במילחמת חורמה נגד החצאיות של מזכירת סיעתנו. לדעתם, הן היו קצרות מדי, הגבנו על כך בחריפות, והמיתקפה נב' למה בעודה באיבה.

השבוע עוררו נגד שומרי-הצניעות המזכירות של כמה מן הסיעות בכנסת. בראש ההתקפה עמדו — מאחורי הקלעים — חברות-הכנסת השמרניות, וחברי-הכנסת הדתיים. באמצעות קצין-הכנסת, יוסף בנגל, הם הזהירו את הפקידות לבל להופיע בכנסת בחצאיות מיני ובמחשופים.

את המשך המאבק מתארות שתי הודעות לעיתונות מטעם סיעתנו:

מחאה חריפה נגד התערבות מוסדות-הכנסת בענייני הלבוש של עובדות-הבית פירסם ח"כ אורי אבנרי. ח"כ אבנרי פנה בעניין זה אל נשיאות הכנסת, אחרי שכמה מזכירות הסיעות בבית הוזהרו על-ידי מזכירות הכנסת לבל ללבוש במישכן הכנסת חצאיות-מיני ומחשופים.

מדהים לשמוע שבשנת 1973 עוד יש אנשים שיש להם עזות-המצח להכתוב לזולתם, ובעיקר לזולתן, איך להתלבש, קבע ח"כ אבנרי. לא הייתי מרשה לעצמי

מזכירות ל"ע ומק"י במסיבת הכנסת

להעיר הערות ללבושם של ח"כים דתיים או של חברות-כנסת שמרניות, ואני מצפה מהם לאותה מידה של התאפקות.

איננו חיים בתקופת המלכה ויקטוריה, ולא ייתכן שגם בשטח זה תפגר הכנסת בדור אחד אחרי המציאות במדינה.

עבור שבוע נאלצה סיעתנו לפרסם הודעה שנייה: במכתב אל יו"ר הכנסת תבע היום ח"כ אורי אבנרי שהכנסת תשלם לכל סיעה בכנסת תוספת חרפ-עמית של

500 ל"י, כ"כ שמזכירות הסיעות תוכלנה לחדש את המילחמה שלהן, לפי דרישות מוסדות הכנסת. ח"כ אבנרי גם הציע שנוציג מוסמך של נשיאות הכנסת יתלווה אל הבנות בשעת הקניות, כדי לוודא מראש אם הבגדים החדשים מתאימים לטעם הנשיאות. המיכתב מגיב על הודעת קצין הכנסת למזכירות הסיעות, שלהבא לא יורשה להן להיכנס לבניין בחצאיות-מיני קצרות.

בינתיים נודע שגם עובדי הכנסת ממין זכר הוזהרו שאסור להם להיכנס לבניין כשהם גועלים סנדלים. בהגיבו על כך, כתב ח"כ אבנרי לנשיאות ש"סנדל הוא מינעל מכובד, שהיה פופולרי מאד אצל אבותינו הקדומים, ואין בו כל פסול מבחינה אסתטית. הוא מתאים במיוחד לאקלים ארצנו בחודשי הקיץ."

צחוק-צחוק

אבל...

צחוק מסוג אחר לגמרי עוררנו באולם הכנסת עצימו. עד כדי כך שהנוציג הבכיר של המערך והקואליציה

ח"כ משה ברעם

ליציה, ח"כ משה ברעם, לא יכול היה להמשיך בנאומו על הזיכרון מרוב צחוק.

על חשבון מי? גרמה לכך הצעת-החוק לבחירתם האישית של ראשי-ערים. לדעת סיעתנו, זוהי רפורמה רצונית, כדי לאפשר ניהול סדיר יותר במישור העירוני. לכן הצבענו בעד הצעת-החוק של פינחס רוזן עוד בכנסת הקודמת.

בכנסת הנוכחית הסתבכה הצעת-החוק בפרשת עופר באדר, ובשלב מסוים — מתוך ניסיון טכניטי נואש להטביע את הקנונייה — עיכבנו את הצעת-החוק.

החודש היא חובאה שוב לדיון. הצטרפנו ליוזמים והצבענו בעדה. אבל היה ברור לנו כי המערך, שנתן למראית-עין יד להצעת-החוק, מתכוון למעשה לחסי' לה, מתוך חשש ששיטת הבחירה האישית תחסל את סיכויו של זוכס הגוש, יהושע רבינוביץ בתל-אביב, אנשי רפ"י, הנומכים בהצעת-החוק בדביקות קנאות, הוכיחו את עצמם גם במרשה זו כסמרטוטים גמורים, ולא העזו לצאת למאבק אמיתי נגד אנשי הגוש.

הכל היה תלוי, בסופו של דבר, בשאלה אחת: איזו ועדה של הכנסת תספג בהצעת-החוק?

בכל ועדה יש סמכויות עצומות ליו"ר הוועדה, והוא קובע למעשה מה יידון בה ומתי — אלא אם כן יש עליו לחץ מוחץ מצד רוב חברי-הוועדה.

בראש ועדת החוק-החוקי-ומישפט עומד יוסף גולדי-שמידט מן המפד"ל, המתנגד בגלוי להצעת-החוק. ב' פרשת עופר-באדר לא העז גולדי-שמידט, בסופו של דבר, לעכב את החוק, מפני שהקואליציה של המערך-גח"ל הפעילה נגדו את התותחים הכבדים ביותר. אולם היה ברור שהוא ימנע את קבלת הצעת-החוק של ראשי-הערים בכנסת הנוכחית — ושאנשי הרוב של המערך יראו זאת בעין יפה.

בראש ועדת-הפנים, לעומת זאת, עומד מרדכי סורי-קיס, התומך בהצעת-החוק. היה סיכוי שוועדה זו (שגם אני חבר בה) תוכל להעביר את הצעת-החוק עוד ב' כנסת זו, בחודש האחרון שלה.

ההכרעה היתה בידי ועדת-הכנסת, שבה שולט (כמו-בן) הגוש של מפא"י, ואכן, השבוע נודעה ההחלטה, כאשר משה ברעם, ממלא-מקום היו"ר שלה, עלה על הדוכן:

משה ברעם: הריני למסור לכנסת את ההודעה הבאה:

בישיבת הכנסת מיום 19.6.73, הוחלט — בהתאם לסעיף 91 (א) של התקנון — להטיל על ועדת-הכנסת לקבוע את הוועדה שתדון בחוק השוויון המקומיות (בחירת ראשי-הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ג-1973. ועדת-הכנסת בישיבתה היום, 26.6.73, החליטה להע-

ביר את החוק הנ"ל לוועדת החוקה, חוק ומשפט. אורי אבנרי: ברור דיון אמת! מרדכי ביימפורט: לקברו!

כאן לא יכול היה משה ברעם להתאפק, והוא פרץ בצחוק שהנח אותו במשך כמה דקות. רק אחרי שהח"ים, המשיך בדבריו מעל הדוכן, בדקות אלה מתה הצעת-החוק סופית.

נגד כפייה

אנטי-דתית

חרדיו הודיע שהצבעה במליאת הכנסת היתה 8 נגד 6. המוני אורחים הבינו מכך שב"מליאה" ישבו 14 איש. אבל זה לא נכון. האמת היא שישבו 15. אחד נמנע. אני.

להצבעה עמדה הצעת-חוק של אגודת-ישראל, שבאה לאסור על כל מעביד לפטר עובד בגלל סירובו לעבוד בשבת.

מי שמאמין שסיעתנו היא אנטי-דתית, יתפלא בוודאי לשמוע שלא הצבענו נגד הצעת-חוק זו. אבל מי שמכיר את עמדתנו האמיתית — נגד כפייה דתית ונגד כפייה אנטי-דתית, לא יופתע.

ואכן, באמצע הדיון פנה אלי אחד מראשי המפד"ל ושאל: "איך הצביעו? הרי אתם נגד כפייה אנטי-דתית?" היתה זאת שאלה טובה. אני מאמין שאין לכפות על שום אדם שומרי-מצוות לעבוד בשבת, בניגוד למצ' פונו. אני גם מאמין שאין להפלות לרעה יהודים דתיים, בגלל סירוב כזה.

מצד שני יש, כמוכן, בעייה באותם מיפעלים המוכיחים רחמים לעבוד שבעה ימים בשבוע — כגון מישטרה, כיב-שנים, השמל ומים, ולדעתני גם התחבורה הציבורית. אם מחצית העובדים יסרבו לעבוד בשבת מטעמים דתיים, יצטרכו האחרים לעבוד בכל השבתות.

משום כך לא הצבעתי בעד הצעת-החוק, שהיתה קיצונית מדי. אך בוודאי לא רציתי להצביע נגד העי' קרון, הנראה לי מוצדק בהחלט.

וכך נפלה ההצעה ברוב של 8 נגד 6, ונמנע אחד. קבעתי לי מראש שאם קולי שלי יהיה המכריע, אצביע בעד הצעת-החוק, כדי שתידון בוועדה.

הפלות מלאכותיות

וזכויות הנשים

ועוד הודעה לעיתונות מטעם סיעתנו, על פעולתנו בשטח אחר לגמרי:

בעיקבות פנייה מטעם התנועה לשיחרור האישה, פנה ח"כ אורי אבנרי אל יו"ר הכנסת ולי"ר ועדת החוקה-חוקי-משפט, בתביעה להביא עוד בכנסת זו ל' קבלתו הסופית של חוק השוויון ברכוש בין בני-זוג. כן תבע ח"כ אבנרי מיו"ר הכנסת להעמיד להצבעה בקרוב את הצעת-החוק שלו לביטול האיסור על הפלות מלאכותיות. חוק זה נדון לפני כשנה וחצי, ושרי-הבריאות הבטיח אז לבחון את הבעייה, ועל כן ביקש לדחות את ההצבעה על הצעת-החוק.

ח"כ אבנרי פנה אל כל הסיעות בבית הכנסת להעניק חופש הצבעה על הצעת-החוק, כפי שהיה בעת הדיון על הצעתו לביטול האי' סור על יחסים הומוסקסואליים.

השבוע נפגש ח"כ אבנרי עם הגב' בטי פרידן, ממנהיגות התנועה העולמית לשיחרור האישה, שהביעה תמיכה בלתי-מסוייגת בהצעת-החוק להיתר הפלות, ואת השתוממותה על העדר חקיקה מתאימה במדינת ישראל.

המיליונים של

קרן ספיר

אל: שריה-אוצר.

מאת: ח"כ אורי אבנרי.

ידוע לי כי מר גרשון רוזוב, בעל הקונצרן לייצור גרבי ניילון גיבור, תרם 7 מיליון ל"י לקרן ספיר. כן ידוע לי כי בשנות קיומם קיבלו מיפעלי גיבור תמריצי-ייצוא מן האוצר מעבר למה שהיה מגיע להם, וכן קיבלו מימון מקרנות מישרדי-הממשלה.

הריני מבקש לדעת:

(1) האם הסענות הנ"ל נכונות?

אם אינן נכונות — מה אינו נכון בהן?

(2) אם קיבלו מיפעלי של מר רוזוב הטבות — האם יש קשר כלשהו בין הטבות לבין התרומות לקרן הגרונה?

מי משלם בעד

התעמולה

נגד הרופאים?

אל: שר הבריאות.

מאת: ח"כ אורי אבנרי.